

P. Ripson:

Marsove skrivnosti

(Roman.)

In s kretnjami je dopovedal starcu in njegovi hčerki, naj gresta z njim. Daleč itak ni bilo do njegovega dose-
danjega prenočevališča. Oba Marsova sta šla z njim, držal ju je za roko, kot otroka in hitro korakal z njim preko gričevja. Ko so prišli do ognja, je Robert žalostno vskliknil: iz ognjišča se je dvigal gost dim, kot bi bil nekdo polil ogenj z vodo. Žerjavica je čvrčala in sikala in Robert je bil prihitel v zadnjem trenutku. Ne meneč se za opekline, je potegnil še tleča polena na suho mesto in začel nanje metati suho listje in veje. K sreči se je ogenj razpihal in veselo začel plapolati. Starac in njegova hčerka sta preplašeno gledala Robertovo početje in ta je tako spoznal, da še v svojem življenju nikoli nista videla ognja. Prijel ju je za roko ter se z njima približal blagodejnemu plamenu, ki je sedaj švigal visoko v zrak. Prijazno sta se smehljala in Robert je videl, kako jima toplota dobro dene. Moral ju je celo potegniti nekoliko nazaj, kajti drugače bi se bila opekla ali osmodila.

Sedaj si je Robert ogledal, odkod je bila prišla voda v njegovo ognjišče in je v svoje največje začudenje opazil, da je bila od močvirja do ognjišča napeljana voda po skopanem kanalu, ki e šel v čisto ravni črti. Vampirji tega niso mogli storiti, toda imeti so morali mogočnega zaveznika, ki jim je storil to uslugo. Po delu je Robert

spoznal, da mora to biti velikanski krt s silno močjo. — Sedaj bom pa igral vlogo Prometeja pri teh prebivalcih, si je dejal Robert. Vzel je dve palice, ju na koncu zvezal s srobrotom in med koncema napravil nekakšno gnezdo iz srobrota, v katero je vložil vlažno ilovico. Na to ilovico je naložil žerjavice in s tem dragocenim plenom so se vsi trije podali nazaj v vas. Pol ure pozneje je sredi vasi plapolal velik ogenj in na njem je Robert na ražnju pekel gos. Ko je bila gotova, jo je razrezal in pričel z največjim užitkom jesti. Marsovcu so ga začudeno gledali. Ponudil jim je nekaj kosov in videl je, kako jim ugaja. Takoj so prišli z drugo divjačino in kmalu je bilo več ognjev, na katerih so se pekli kosi mesa. Zaklali so celo vola, napolnili njegovo notranjost z dišečimi rastlinami in ga pekli na ražnju. Veselje prebivalcev je bilo naravnost nepopisno.

— Samo sod vina še manjka, je dejal Robert, pa bi bila pojedina, da bi vsak zemljan lahko bil vesel.

8. poglavje: Bitka z vampirji.

Marsovcu so obdali ogenj z ograjo količkov in Robert je spoznal, da je bilo to pametno. Medtem je Robert, ki je bil po tako dolgem času prav dobre volje, začel študirati prve besede marsovskega jezika. Doznan je, da se starac imenuje Ouji in njegova hčerka Aeja. Kljub splošnemu veselju sta ta dva izgledala žalostna in vlekla sta ga za roko, češ naj gre z njima. Ko je Robert vstal, da jima sledi, je videl, da so Aeji stopile solze v oči. Vedla sta ga spet v svetlo, kjer je bil leseni kip vampirja. Sedaj je Robert razumel njih žalost. Stopil je na oltar,

prijel z obema rokama leseni kip in ga vrغل z oltarja na tla. Čutil se je ponosnega, kot misijonar v Afriki, ki je razbil malika črncev. Nato je prijel kip, ga vlekel skozi vrata na sredo vasi ter ga je med splošnimi klici prebivalstva vrغل v ogenj. Spoznal je pa, da je zaenkrat šel nekoliko predaleč, kajti vsa množica je bila preplašena. Treba jo je bilo na nekak način pomiriti, kajti brez dvoma je mislila na strašne posledice, na osveto vampirjev ponoči. Toda pokazal jim je, kako se bodo ubranili krvo-
sesov: prijel je za goreče poleno ter ga zalučal visoko v zrak. Množica je razumela in spremljala to njegovo kret-
njo z divjim in veselim krikom.

Ouji in Aeja sta se znova približala Robertu ter ga spet vlekla za roko. Bil je radoveden, kam ga bosta vedla sedaj. Šli so do njegove nove kočje, ki je bila že gotova. Stene so bile napravljene iz opeke, posušene na zraku, ogli so bili iz lesenih tramov, vrat ni bilo, pač pa zastor iz debelega, spletenega bičevja. Tla so bila tlakana s škrlji, a pokrita z rdečo rogoznicco. Pohištvo pa je bilo v istini originalno: velika postelja z blazinami, kožuhastmi odejami in pestro barvanimi pernicami, miza, stoli, nizka omara, na steni pa je bila štelaza z različno posodo in orodjem.

Aeja se je priklonila pred Robertom ter mu s kret-
njo pokazala, da je vse njegovo, in Robert se ji je zahvalil s poklonom ter ji je presrečno stisnil roko.

Na stolu je ležala nova obleka, ki so jo bili morali posebej sešiti za njega, kajti Marsovcu so bili vsi majhni kot otroci. Razen tega so mu podarili lep kamenit nož in mogočno gorjačo, ki je bila določena za obrambo.

Težave z indijskim voditeljem Ghandijem v Londonu

Iz Londona poročajo, da se je Ghandi odločil nositi tudi v Londonu svojo domačo indijsko obleko. V tej obleki — na pol nag — bo hodil tudi na razne seje in konference. To koncem koncev še ne bi bilo tako hudo; ko so pa zvedeli, da bo v taki obleki prišel tudi na dvor, kamor ga bo kralj vsekakor povabil, so bili pa strogi dvorjani kar prepadeni. Ti pravijo, da to vendar ne gre, da bi prišel pred kralja in kraljico na pol nag, opasan samo s predpasnikom. Tudi Ghandijev zdravnik je ves iz sebe zaradi Ghandijeve obleke in mu prerokuje, da bo čisto gotovo dobil v Londonu pljučnico in da bo umrl, če ne bo hodil okrog v volneni obleki, ker je londonsko podnebje silno ostro. Ghandi sam pa pravi, da ne odneha in da bo šel tudi na dvor le v svoji domači obleki, »kajti to je obleka indijskih kmetov, ki jih zastopam«.

Zanimive številke

V zgodovini Prusije igra 18. dan v mesecu

važno vlogo. 18. junija leta 1675 je zmagal pruski kralj Friderik Viljem v bitki pri Fehrbellinu in s to zmago je položil temelj za bodočo »Veliko Prusijo«. — 18. oktobra leta 1843 se je odločila bitka pri Lipskem (proti Napoleonu), 18. junija leta 1815 pa bitka pri Belle-alliance. Obe bitki sta bili za Prusijo odločilnega pomena. — 18. marca leta 1848 pa je izbruhnila v Prusiji revolucija.

V življenju Napoleona Velikega igrajo važno vlogo številke 11, 14 in 18. Bitko pri Montemotte je dobil 11. aprila 1796 in od takrat naprej je začela sijati zvezda njegove vojaške slave. 18 let pozneje in sicer 18. aprila leta 1814, pa je podpisal listino, s katero se je moral odpovedati francoskemu cesarskemu prestolu. — 14. julija leta 1789 so uporniki v Parizu zavze-
li bastiljo, 14. junija leta 1800 je bila bitka pri Marengu, 14. oktobra leta 1805 bitka pri Ulmu, 14. oktobra leta 1806 pri Jeni, 14. maja leta 1807 pa pri Friedlandu. 18. oktobra leta 1813 pa je izgubil Napoleon bitko pri Lipskem, 18. julija leta 1845 pa bitko pri Waterloo-u. Francoski prestol pa je zasedel za njim kralj Ludvik XVIII. (18)!

Za angleškega kralja Henrika VIII. je bil četrtek vedno »usodni« dan. Umrl je 6. januarja, na četrtek, kraljica Marija je umrla tudi na četrtek in kraljica Elizabeta tudi na četrtek.

Angleži in Španci so izgubili svoja dva najslavnejša pesnika istega dne: 23. aprila leta 1616 je umrl Shakespeare v Angliji, na Špan-

skem pa Cervantes, ustvaritelj nesmrtnega »Don Kišota«.

V zgodovini opere je »osemnajst« nesrečna številka. 18. junija leta 1789 je pogorelo operno gledališče v Londonu, 18. januarja l. 1792 je pogorelo v Londonu gledališče »Panthéon«, 18. avgusta l. 1843 pa je pogorelo operno gledališče v Berlinu.

Kdor zna, pa zna

Pred sodiščem v mestecu Lanciano v Italiji se je moral te dni zagovarjati neki Antonio Boi, ki ga imenujejo italijanski časopisi najbolj spretnega italijanskega pustolovca.

Boi je začel svoj pustolovski življenje že l. 1914. Takrat je zapustil svojo ženo in pobegnil z neko drugo žensko neznano kam. Vojaška oblast pa ga je izsledila in obsodila so ga zaradi begunstva na več mesecev zapora. Svoje kazni pa ni prestal, ker je bil deležen splošne pomilostitve.

Komaj pa je dihal zopet svobodno, je začel zopet slepariti. Nenadoma se je pojavil v nekem samostanu blizu Rima in se izdajal za patra »Pietro da Montez-ja«, o katerem so trdili, da je že umrl v neki tuji deželi, kamor je bil odšel kot misijonar. V samostanu so bili silno veseli,

da se je vrnil njihov »mrtvi« tovariš; ko pa je prišel »mrtvega sinca« obiskat njegov oče, je prišla sleparija na dan in sleparju so takrat prisodili 2 leti ječe.

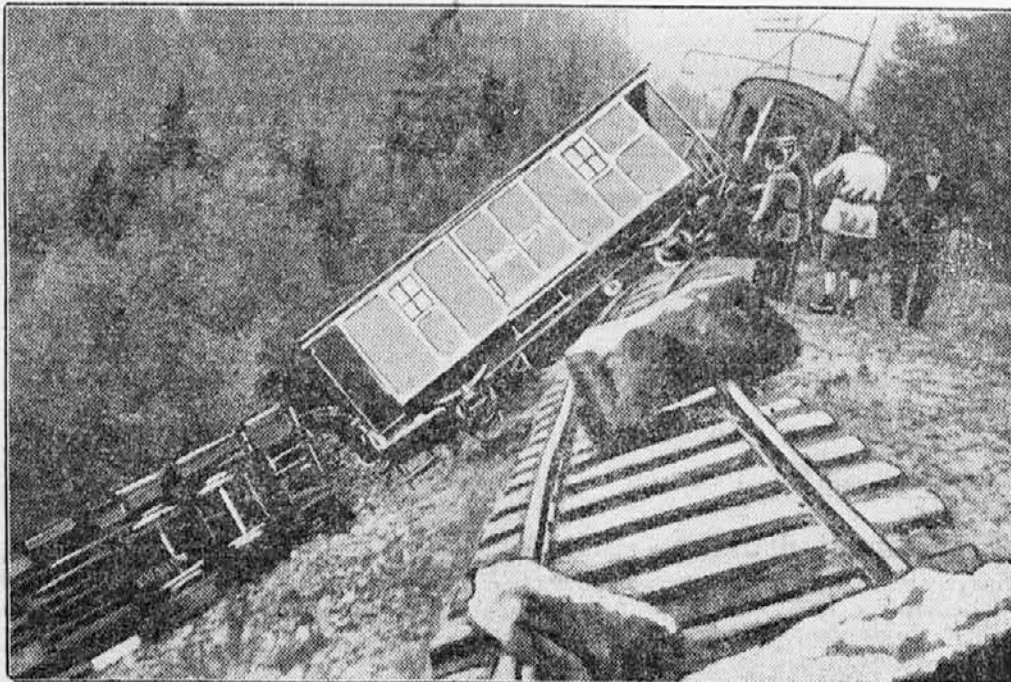
Po prestani kazni se je podjetni lopov nase-
lil v Terranovi kot »profesor Carlo Passegier«. Gospod »profesor« se je tukaj kaj kmalu ože-
nil — drugič — z neko premožno žensko, ostal pa je pri njej le tako dolgo, dokler ga je re-
dila. Ko je ženski zmanjkalo denarja, je pa »go-
spod profesor« pobegnil iz Terranove s hčerko nekega bogatega trgovca.

Oba skupaj sta prišla v Benevent, kjer je na-
stopal pustolovec kot — škof, ki potuje s svojo nečakinja po svetu.

Mož je maševal, vodil je procesije in oprav-
ljal je javne molitve — ljudje pa so mu nano-
sili denarja, skoraj kolikor ga je hotel...

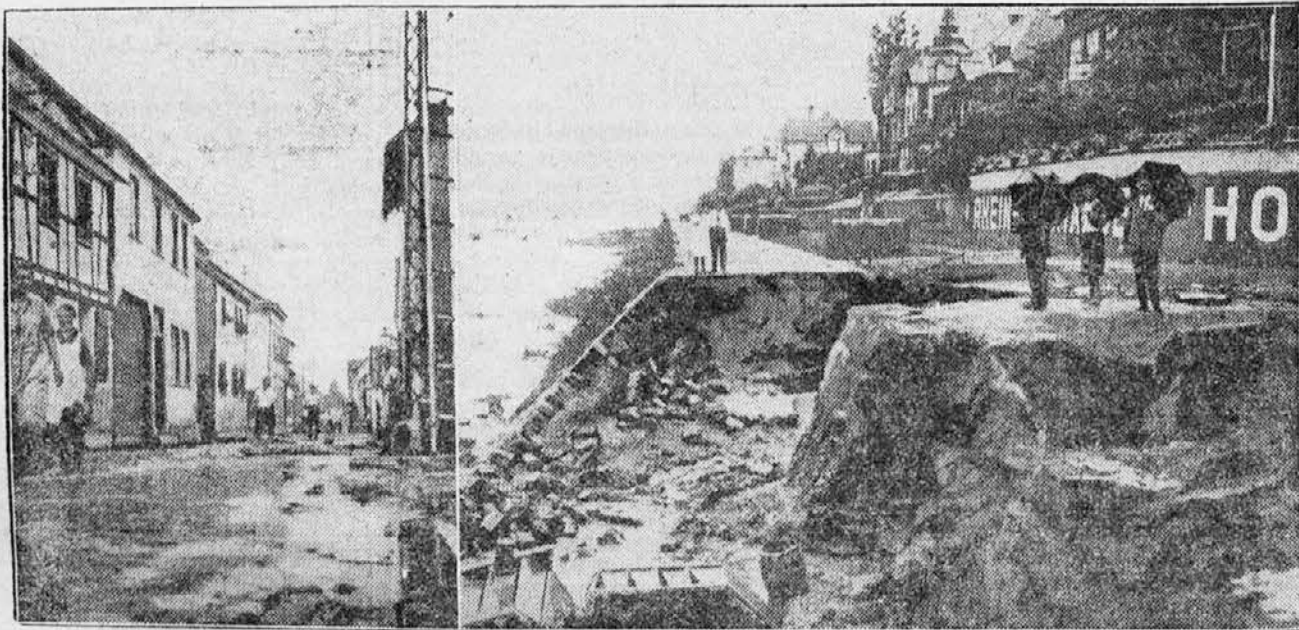
Njegova predrznost je segala celo tako daleč, da je nekega dne nastopil v farni cerkvi res kot pravi škof s škofovsko mitro na glavi in s pastirsko palico v roki. Duhovniki so pa med »mašo« na svoje veliko začudenje opazili, da »škof« ne pozna predpisanih mašnih obredov in so ga izročili oblasti kot navadnega sleparja.

Sodišče je podjetnemu pustolovcu prisodilo 6 let ječe zaradi sleparije in dvoženstva.

Skala, ki je zakrivila železniško nesrečo v Švici.

Na progi Chur-Eugadin se je zrušila med postajama Filisur in Stuls skala in je podrla loko-
motivo s tira 150 metrov globoko po pobočju navzdol.

Vremenska katastrofa v Porenju.

V Porenju so razsajale te dni silne nevihte. Na sliki vidimo (na levi) z blatom preplavljeno cesto v kopališču Mehlen pri Bonn-u na desni strani pa razrito cesto ob Reni pri istem mestu.

Odlikovanje za nemško prvakinjo v tenis-u Cecilijo Aussem.

Te dni je hamburški senator Chopeaurouge izro-
čil nemški prvakinji v tenisu Ceciliji Aussem
častno »Hindenburgovo plaketo«.

Dežela, kjer se cedi mleko

V severo-ameriški državi Oregon se je začela »mlečna vojna«. Kmetje (farmerji) nočejo nam-
reč več dobavljati mleka v mesto za ceno, ki je za četrtino nižja kakor je prodajna cena v mestu. Farmerji strajajo na cestah in če zalo-
tijo vozniaka, ki pelje v mesto mleko, ustavijo voz, voznika natepejo, mleko pa izlijejo na ce-
sto. Doslej so razlili baje že nad 400.000 litrov mleka.

Skopi škotje

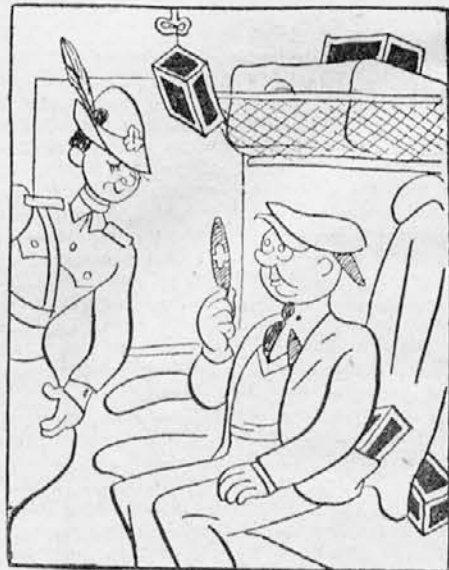
»Ali ste že slišali, da je Mac Gregor utonil, ko je lovil ribe?«

»Ali je bil res mrtev?«

»Prav pošteno je bil mrtev. Preiskali so mu vse žepe, pa se ni niti ganil!«

Škot je nosil 15 let en sam klobuk. Po 15 le-
tih se je težkega srca odločil, da si kupi nov klobuk. Šel je v trgovino, kjer je bil kupil prvi klobuk in je rekel: »Tako — sedaj sem zopet tu!«

Gospa Gordon je prisopihala v hišo: »Ti, sta-
ri, na naš vrt je prišla tuja krava!«
»Prismoda — kaj pa čakaš? Pomolzi jo brž, pa bo!«

Humor.

»Bodi proti carinikom vedno pošten!«
»Ta-le smodka je vse...«